

גיליון מס' 1737 * ו' בניסן תשס"א 30 במרץ 2001

**חג פסח
כשר ושמח
לכל בית כפר הנשיא
ולבנינו ותברינו באשר הם**

עורכות העלון

העמוד הפותח

כבר פורחים נרקיסים בשמורות הטבע
הסדר השנה כנראה שוב יתחיל בשבע
ומי שלא ענה לנטע, עד הזמן הנקוב
כבר וודאי יודע שנמכר מקומו האהוב
ובסדר יאכל רק מרור ומצה ורבע.

ולאחר פתיחה חגיגית זו, נגלה לכם שהשבוע בעלון מכתב תשובה/תגובה משריטה לכל הכותבים
מהשבוע שעבר, קולין 'מפרש' קצת כלכלית ועוד הודעה מהמרכזית.
מכתב כואב - מהבטן - ממרב ב', התפריט המעודכן ל'סדר' (ושוב סליחה על הפישול, הבלבול
והטיטול), אריק א' דן השבוע על ניהול הקהילה ומספר ספור כתוספת, ועוד מספר הודעות
ותודות. לסיום, רשימת הספרים החדשה העומדת על המדף בימים אלה.

שבת שלום
חג אביב שמח, עם פרחים נודפים ריח.
דליה - בשם המערכת

**את הפרורים לעוד שבועיים
תאסוף עבורנו שושנה שרקי
ספרו לה את שבליבכם
וגלו לה את כל הסודות כדי
שנדע גם אנחנו**

תזכורת: בשבוע הבא - 6.4.01 לא יצא עלון.

ימי הולדת

2/4	עידן שובל רוני וגנר ים בכר (נכד-קולט) ניצן וויסבקר
3/4	אורלי גולדברג רון ינטיס עמליה סינה (נכדה)
4/4	דנה אגם רבקה מימון (נכדה-נמנוב) עמית ליפא (נינה-אפשטיין)
5/4	אריה וולפין לירון גינת מיכל-איב בן-חיים (נכדה) טל עדר (נכדה) הרי ליפשיץ
6/4	גיאורא שיינגזיכט יניב בן-יהודה איתמר פרנק-שושני (נכד-פרנק) דניאל -אליס איסטון (נכדה)
7/4	דניאלה טלברג פרנסיס בוטה (נכדה-טנא) חלומי מעין-תרדיף כרמל מילר (נכדה-בן חיים)
8/4	חגי ריפקינד
9/4	סימון שיינגזיכט דניאלה גניסלב
10/4	רותי ג'קסון יונתן ליפשיץ רתם פוקס אתי וויטהם
11/4	גל וויסבורט ירדן-אלישע ארנברג (נכד) רייזר-לופז פורסטר (נכד)
12/4	גיל לוין יניב גליק
13/4	ענת כהן
14/4	ג'נט נמנוב אהרון לוין

ימי נישואין

2/4	ברנדה והרי סמיט שושנה וביל שרקי מרשה ואמיר גולן
4/4	דריה ואנטוני שורט
8/4	ליטל וויל בורן-טיילור
12/4	ג'ני וכרמי סינה
14/4	תמר ורפי יעקב

פרורים מהשולחן

פירורי השבוע נפתחים בנימה עצובה. סבתא ברטה ז"ל (אמא של קרן קטיה וקלאודיו) הלכה לעולמה לאחר מחלה קשה. דמותה הנודדת על השביל של השכונה, עטופה חיוך של קרנבל, בין הנכדים לבית ג'קסון לבין אלו לבית שיינגזיכט, תחסר מאוד בנוף המקומי. יהיה זכרה ברוך.

תאונת אופניים קשה של שתי בנות שכבר לא עונות להגדרה "נהגת חדשה". אילזה ודיאן התנגשו חזיתית בדרך אל... או מ... מסיבת הגבורות של אדם בן חנוך, חיימקיה, שאול סמברה, נטע, והצעירונת שבחבורה ציפורה. ברכות חמות לחתני השמחה עד מאה ועשרים (לפחות) והחלמה מהירה לדיאן שמאושפזת בביתה עם גבס.

מתברר שזו לא תאונת האופניים הראשונה של אילזה. אדי.ב. נזכר שבימי "גמדא" העליזים התנגשה בו אילזה. אז היתה זו אילזה שנחבלה קשות ורגלה גובסה. האם בקרוב נשמע על שלילת רישיון על נהיגת אופניים. מזל ששר התחבורה החדש הוא משלנו...

ברכות לבביות לזוג החברים החדש מרב ואנדי בולדווין. ברכות גם ליתר בני המשפחה. כמה טוב שמידת ההיגיון והאנושיות שבה למחוזותינו.

פירורים של שבוע לפני פסח מאופיינים בדרך כלל בניקיון כללי עד כדי "ביעור חמץ". בבתי הילדים מתבצע ניקיון היסטרי שלא פוסח על אף אחד. פטור וגימ"לים מבוטלים עד הודעה חדשה. למחמירים נבנה טאבון כהלכתו מתבן טיט ולבנים להכנת המצות.

ובבית התינוקות נרתמו למבצע סידור החצר ועכשיו אתם מוזמנים לראות ולשפשף את העיניים למראה החצר החדשה.

ואם בגנים היינו, אנו שמחים לבשר על פתיחת חוג חדש: חוג נועם חיות. באדיבות קרן קר"ב מגיעה מידי שבוע מנחה מצוידת בכמה "ווילדע חייס" יעני חיות בר ועורכת הכרות בינם לבין הילדים. בשבוע האחרון הביאה המנחה נחש די גדול שזכה לליטופים וסימפטיה מצד הטף. התגובות בינתיים חיוביות מאוד, וגם מקרב החיות לא נשמעו תלונות...

שיחת הורים בגן רימון תחת הכותרת: מפגש הזדמנויות בין המינים נערך לא מזמן. הורים יקרים (בעיקר אבות) אם הילדים שלכם יתחילו להציק לכם בדרישות משונות כמו למשל: תחליף לי טיטול, או תהגך לי את השמלה... תדעו מאיפה זה מגיע. קרוב לזדאי שאף ילד לא ישאל את אמא שלו מדוע היא לא מתקנת את הפנצ'ר באופניים אלא רק אבא...

זו כבר לא שמועה. איציק בן דור מאחרוני אבירי הרווקות של כיתת הירדן עומד לעמוד "שייבה" לבח"ל תמי. איציק הלך על כל הקופה וקיבל ישר משפחה מוכנה. תמי מביאה לשידוך את ביתה תאי המצטרפת לפעוטון שחף. מזל טוב לכל השלישיה.

שילו איילון ממשיך לקצור הישגים מרשימים בברית השחייה בארה"ב של אמריקה (למרות שבוש הוא הנשיא) הוא הגיע למקום ה-25 בכל ארה"ב במשחה ל-500 יארד וזכה לאות כבוד All American Honors

שחיני המועצה ביניהם כוחותינו נמרוד פלמה, אלמוז כץ, ניב מעין, עידן בן זאב, רועי אדלשטיין, אריק אילייב, יצאו חמושים בנחמן כץ למחנה אימונים בחו"ל.

מסע בר- המצווה של קבוצת כלנית נכנס להילוך גבוה. ההורים כבר במתח.

הטניסיאים הצעירים שלנו, שמתאמנים כל שבוע תחת הדרכתו של גבריאל אדם נכנסים לטורניר האביב המסורתי שלהם. הגמר צפוי ביום חמישי 29.3.01, רשמים אולי תשמעו בפעם אחרת.

אימי הגנרלית - כהרגלה מידי פעם ארזה יעל נמנב את מטלטליה וללא שחפ"ט או רכב ממוגן יצאה היישר לחזית לבקר את ארנה והבנות ביישוב איתמר שנמצא בשכם עילית. לכוחותינו שלום, כפי שנאמר: כשיעל בשטח - התנדים במתח...

חוץ מזה, אם מישהו רצה הוכחה חותכת שהמצב באמת "על הפנים" וכלו כל הקיצין, הנה היא מגיעה: צה"ל בכבודו ובעצמו מצא לנכון לזמן אותי (אבי) לשרות מילואים. ואני שואל אתכם: בן-אדם רק מוריד זקן, כבר מגייסים אותו. לאן נגיע? נעשתה כבר פנייה דחופה לסיעת ש"ס להעלות את הנושא במליאה.

ואם כבר הזכרנו את הורדת הזקן והשערות (אלו שלא ירדו לבד). הזקן שסימל עבורי את התענית בתקופת הייסורים של לפני ובזמן תוספת הבנייה שלנו, עשה את שלו, ומשהסתיימה הבניה, הגיע גם תפקידו לסיום. את רוב הכסף עדיין לא קיבלנו (אלק מה קורה?) אבל עכשיו סוף סוף אנו זוכים לרווחה. ממש יציאת מצרים פרטית. מסיבת "חנוכת הבית" תערך במקום ובמועד שנמצא לנכון (כבר השפעת צו הגיוס עובדת עלי) אבל כבר עכשיו אפשר לבוא באופן חופשי ולבקר.

פסח בפתח. הזהירו לא להגדים עם המצות. שיהיה לכולם חג שמח וכשר.

ושום מילה על פוליטיקה!
שבת שלום
דורית, אבי, והחברה

תגובה משריטה

לכתוב בדברי הכפר.

לרות נאי החלמה מהירה והרבה בריאות.

רותי יקרה,

חשוב לי לומר לך קודם כל 2 דברים אישיים:

1. אני אוהבת אותך מאוד וחבל לי שהתפקיד שם אותי במקום של מחלוקת איתך.
2. אני מאוד מעריכה את הדרך שאת עשית. לקחת את עצמך ולמדת משהו שמעטים הכירו, והפכת למומחית לא קטנה. וכל זה בכוחות עצמך.

אחרי פתיחה כזאת, אני צריכה לענות לך על הכתבה שלך. כמה אסיפות היו לנו בנושא התקציב והצמצומים הנדרשים? (3), 4. בנושא התקציב ועוד אחת בנושא תכנית המשק) לכן אי אפשר לומר שלא ידענו שהגדרות נוספות יפלו עלינו מכל כיוון.

בנוסף - לא ניתן לנהל עסק בלי מנהל/ת חשבונות, שיעשה לך את העבודה מול שלטונות המס, אין ברירה.

למה את חושבת שלבקש מחבר לקחת חלק בתשלום שירות זה, זה לחבל באפשרותו לנהל ענף? זה רק חלק מההוצאות הקבועות, זה הכל.

כאשר משתמשים בשטחים ציבוריים כגון: משרדים, מחסנים, קליניקות וכו', משלמים שכר דירה, והוצאות אנרגיה.

אין ברירה צריכים לחלק את ההוצאות עד כמה שניתן בין כל המשתמשים - רק כך נדע באמת מה קורה לנו, למה שירותי הקהילה כל כך יקרים.

דרך אגב, החלק היחסי שהנהלת חשבונות דורשת עבור ענפי יחיד ומפעלון פנאי הוא הרבה יותר גדול. בצוות ענפי יחיד הוחלט שהמשתמשים ישלמו תשלום מינימלי בלבד כדי לא להכביד יתר על המידה. זה לא עזר להרגשה הלא טובה שלך נכון?

קיבוק כפר הנשיא עובר תקופה לא קלה בכלל, מצד אחד הענפים העסקיים שלנו מתקשים לעמוד בציפיות, ומצד שני התרגלנו לשירותים נדיבים.

אנו ביקשנו מהמועצה האזורית לתת לנו חוות דעת על רמת השירותים שאנו נותנים לחברים, האם סביר? האם פחות מדי? לעומת קיבוצים אחרים במצבנו. כל זה בכוונה לשמור על צביון הקהילה, וכדי להיות עם יד על הדופק.

את מצביעה על זה שלא הזמנו אתכם לשיחה לפני שהעברנו החלטה על תשלום עבור שירותי הנהלת החשבונות, כן, נכון, תמיד טוב יותר לדבר עם אנשים לפני שעושים משהו - ההערה במקומה, אין לי מה לומר חוץ מאשר להתנצל.

החלמה מהירה ושנתראה בקרוב .
שריטה.

עקב בעיות במחשב במשרד הקהילה לא ניתן היה לענות לרות לפני שבוע.

לאריק שלום,

שטף המילים בכתבות שלך הוא כזה - שאילו הם היו מים היינו מרוויחים יותר מחצי מליון ש"ח שנתי, גם בשנת בצורת.

אין ספק שאתה יודע לכתוב וגם יודע לחשוב, הבעיה שהשקפת העולם שלך כל כך ברורה ותובענית שבסופו של דבר הכל נראה שחור, הכל רע, והכל נעשה במטרות זדוניות.

האם אתה באמת רוצה להרוס את הקיבוק שאתה כל כך אוהב?

כי אתה לא נותן מקום, צ'אנס, אשראי לאף אדם שלא חושב כמוך, זו לא דמוקרטיה אריק - ואת זה אתה יודע.

כשאתה מבקר בלי רסן, אתה לא מקבל את התמורה הרצויה לך.

השכונה הצמודה מטרתה לנצל משאב קיים - קרקעות - בצורה שיכולה לתת תשובה חלקית לפחות ל- 2 בעיות: כלכלית וחברתית.

בטח שלא נהייה מיליונרים - זה לא היעד שלנו, אנחנו רק רוצים רווחה מסוימת.

קשה לי לסלוח לך, על הדרך שבה אתה מזלזל בדברים - שגם בעיניך חיוביים - שצעירים ממך מנסים לעשות.

מה שאתה עושה זו דלגיטימציה אמיתית: לפני כחודשיים התקיימה סדנא לבנים בעלי משפחות, השבוע התקיימה פגישה עם בנים צעירים יותר, כל זה בניסיון לשכנע אותם לחזור אלינו. זו לא דוגמא של תהליך קליטה? בטח שכן!!!

לא אסלח לך ולא אעבור בשתיקה על הניסיון שלך לפגוע בוועדת הבנים ובצוות הדמוגרפי - שני גופים וולונטריים פעילים מאוד.

אם אתה רוצה שיכבדו אותך, אריק, תכבד אחרים.

נדבר על זה בהזדמנות אחרת.

שבת שלום - שריטה.

לארוזין שלום,
בהמשך למכתב שלך בדברי הכפר לפני שבוע אני מבקשת לצטט קטע מדו"ח של הנהלת הקהילה מתאריך 12.3.2001.
"מרכולית: בשנת 2000 הצליחו לשמור על סיכום חיובי כל השנה. הפעם הגיעו לחריגה, של- 41,000 ש"ח תוך חודש. (זה כולל רכישת מזגנים שנרשמו בשנה הזאת ומתעלם מתנועות במלאי)." לפי הבנתי כתובה כאן כל בקשתך.
ובנוסף לזה, בשנת 2000 נעשה תיקון של גג המרכולית בגובה 18,000 ש"ח.
ולא תוכננה רכישת המזגנים, לכן השקעה זו שייכת לשנת 2001 ולא כפי שציינת.

להזכירך, בשנת 99 הקהילה מימנה את המרכולית בסכום העולה על 200,000 ש"ח, והכולל סובסידיה, חשמל, הנהלת חשבונות והגירעון השוטף שהיה למרכולית.
לא ברור לנו איזה מוסדות ניסו לשכנע לקחת תוספת משכורת במקום רכישת מזגנים, דבר זה פסול בהחלט.
לאבי קבלת המידע על מצב הענפים, אתם מקבלים דו"ח רווח והפסד כל חודש עוד לפני שזה מגיע להנהלת הקהילה.
עם כל זאת - אין לנו ספק שהמרכולית התנהלה היטב בשנת 2000, ומקווים להצלחה דומה בשנת 2001.

שריטה.

לרחל אבידור.
הכאב שאת מבטאת גדול מדי, אני מקווה ששיחה פנים אל פנים תצליח להבהיר שהחלום כמו שהוא לא יתגשם, במקום זה, רחל עצמה היתה חלק מבניית סביבה אנושית שהרבה רואים אותה כחלום בלתי אפשרי.

שריטה.

**בית כפר הנשיא
משתתף בצערם של
ריטה ואולגה וכל המשפחה
עם מותה של הסבתא
ליבגו אמרמוב**

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

פרשנות כפר הנשיא וה-NASD

נא לא להיבהל! לכפר הנשיא לא היו מניות בבורסה של חברות ההי-טק, לא בניו-יורק ולא בתל-אביב, כך שלא הפסדנו מכספינו במפולת בשנה האחרונה (גם לא הרווחנו הון תועפות באותו שוק ב-3-4 השנים הקודמות). יחד עם זאת, אין ספק שירידת ערך המניות בצורה כה חדה תשפיע על הכלכלה המערבית, כולל ישראל ואפילו תגיע עד לכפר הקטן והנחמד שלנו. היום להרבה אנשים יש פחות כסף ממה שחשבו שיש להם לפני שנה!! כתוצאה מכך ייסעו, יקנו ויבלו פחות. בנוסף המפעל שלנו נכנס יותר ויותר לספק מוצרים ל"חברות החדשות" כך שיש לצפות לבלימה מסוימת.

חייבי הנהלת חשבונות ותמחיר

ניתן להבין לרחשי ליבה של רות נאי שהתלוננה על קבלת חיוב חודשי עבור שירותי הנה"ח, כאשר קשה לה ולאחרים למכור שירותים ולשרוד בשווקים התחרותיים של היום. כתוצאה מההפרדה בין העסק לקהילה כל שירות שו"ר לאחד מהמגזרים ועל המגזר לדאוג להצדקה הכלכלית של השירות או לכיסוי תקציבי "ממסי הקהילה". הסעיף "הוצאות כלליות" ללא כתובת ברורה כבר אינו קיים וכך ענף הנה"ח ותמחיר הפכו למרכז רווח. מצד אחד ישנן מדי חודש הוצאות של כ-40,000 ש"ח (30,000 ש"ח שכר לחברים העובדים שם, לפי מחירי שוק ובעזרתה של דליה פת) ו-10,000 ש"ח נוספים לשימושי מחשב, תוכנה טלפונים וכו'). לאחר התייעצות עם שני משרדי רו"ח (האחד בק"ש והשני בחצור), קבענו תעריפים חודשיים לפי מחירי שוק לכל ענפי הקיבוץ והם מחויבים בהתאם. לאחר כל החיובים, ולמרות שעובדי הענף הינם בעלי יכולת וניסיון המשקיעים שעות רבות בעבודה מאומצת מתברר שהענף עדיין בגירעון של 12,000 ש"ח לחודש!! יצרנו קשר עם חברה נוספת הבודקת עבורנו מדוע הענף מפסיד (פעולות מיותרות? שירות יתר?). כמעט כל הענפים פונים אלי בשאלה: מדוע כל כך יקר? ומסיימים ב"יותר זול לקבל את השירות בחצור!"

שתי תשובות בפי לאמירות אלה. קודם כל, לא כל כך זול בחצור. שנית, היות וקיבוץ כפר הנשיא "עסק גדול", על פי חוק, חובה עליו לנהל את ספריו בשיטה של "רישום כפול" וכמו כן כל הענפים, כל התאגידים וכל חברות הבת שלו.

שיטת "הרישום הכפול"

שיטת "הרישום הכפול" כשמה כן היא ומחירה כפליים משיטה רגילה של עסק קטן בעיר או בכפר. שיטה זו לרישום חשבונות הוצאה לפני כ-400 שנה ע"י איזה כומר באיטליה. עד אז כל אחד שמכר או קנה משהו רשם "הוצאה - 2 חמורים", אבל אותו כומר שם לב שבעצם מתבצעות שתי פעולות בכל מכירה (או קניה) ולא אחת לפי הרישום המקובל. פעולה ראשונה - בעל החמורים מוכר (מוסר) את הרכוש שלו. פעולה שנייה - פלוני מקבל ומשלם. ברישום הכפול שתי הפעולות נרשמות כדלקמן: קניית 2 חמורים - מסירה מהסוחר לקונה. תשלום עבור הקנייה - מסירה מהקונה לסוחר. זוהי שיטה טובה, מלאה, מדויקת ומקיפה אך עולה לנו ולכל העולם המודרני פי שניים בהוצאות הנה"ח. לפי החוק בארץ כל עסק עם מחזור מעל 1.5 מיליון ש"ח חייב לנהל את ספריו בשיטה זו.

מחירי השוק של הנה"ח עם רישום כפול בתל-אביב

עסק קטן עם פעילות מועטה מאוד:	800 - 400 ש"ח לחודש
עסק קטן אך פעיל:	1,600 - 1,200 ש"ח לחודש
עסק בינוני ופעיל:	3,000 - 2,400 ש"ח לחודש

כל סוף זו התחלה חדשה

ועכשיו כשהכל נגמר (או בעצם רק מתחיל) והאמת והצדק יצאו לאור, לפני שנודה לכולם (כמעט), רק רציתי להגיד עוד כמה דברים.

אחרי שאנדי ואני התחתנו בחו"ל, עמדו בפנינו כמו לכל זוג צעיר בתחילת דרכו, החלטות חשובות ואף גורליות להחליט, כמו למשל: איפה אנחנו רוצים "לבנות" את ביתנו ולהקים את משפחתנו, כשכמה קריטריונים חשובים מאוד היו צריכים להילקח בחשבון:

1. היכן נרגיש בטוחים ביותר ונוכל לגדל את ילדינו בהרגשת ביטחון.

2. היכן יקבלו ילדינו את החינוך הטוב ביותר.

3. לי היה חשוב לחיות קרוב למשפחה שלי (דבר שאנדי קיבל בהבנה ותמיכה).

ולא לקח לנו הרבה זמן להגיע למסקנה שהבית הזה נקרא "כפר הנשיא"!

במהלך ארבע השנים האחרונות בהן גרנו בקיבוץ, יצא לנו לשאול את עצמנו לא פעם האם אנחנו עושים את ההחלטה הנכונה.

תמיד הגענו לאותה המסקנה: שלא משנה לאן נלך, אנחנו תמיד עשויים להיתקל בבעיות ובקשיים ויתכן שבכל מקום יהיו אנשים שלא נאהב ושלא יאהבו אותנו, אבל את "הבית" הזה אנחנו כבר מכירים ואנחנו יודעים מי החברים שלנו.

וחשוב מכל, "הבית" הזה היה הבית שלי ב- 24 השנים האחרונות ואני רציתי שהילדים שלי יזכו לילדות נהדרת כמו שהייתה לי פה.

אך לצערנו יצא לנו להיפגש פנים אל פנים עם צד מכוער של כפר הנשיא, קבוצה קטנה של אנשים שהחליטו, מסיבה זו או אחרת ובכזאת קלות דעת לחבל בגורל המשפחה שלי.

כשקיבלנו את תוצאות הקלפי הראשונות, פתאום שאלתי את עצמי, האם עשיתי נכון כשעקרתי את אנדי מהמשפחה והבית שלו ושכנעתי אותו שהבית שלי, הוא הבית שלו. והאם הייתי נאיבית כשהאמנתי שחברת כ"ה היא חברה מיוחדת מגובשת ותומכת.

ובאותו הרגע רציתי לארוז את היקר לי (משפחתי) ולברוח!

שהרי לא הייתה לי סיבה להישאר פה.

· בטוחה כבר לא הרגשתי פה!

· היה לי ברור שחברת כה"נ לא רוצה בי ובמשפחתי פה!

· כל הבנים, החברים ובני הכיתה שלי ברחו או שהבריחו אותם

מפה (הוכח שכה"נ לא רוצה את הבנים שלה פה).

· המקום שפעם הייתי גאה להיות חלק ממנו וקראתי לו "בית" -

היה רק אשליה.

לא עברו יותר מ 12 שעות עד שהתחילו לצלצל הטלפונים ולהגיע מבקרים המומים וכועסים וכך במשך יותר משבוע, עשרות חברים באו להביע תמיכה, וההרגשה בבית הייתה כמו בבית אבלים (חס וחלילה).

ושאלנו את עצמנו על מה בעצם אנו מתאבלים ושאלו כל זה קורה מסיבה טובה.

ואז הבנו שאנו מתאבלים על מותו של קיבוץ.

אני רוצה בזאת להודות לכולם.

תרגשו לי לחלק את "כולם" לשתי קבוצות נפרדות, משום שהתודה שיש לי לומר לקבוצה הראשונה הוא אחר ממה שיש לי להגיד לשניה:

1. לקבוצת האנשים שניסתה לחבל בחיינו ובגורלנו (תהיה הסיבה שתהיה וזה לא משנה לנו יותר

מה היא) אנחנו רוצים להודות לכם על שפקחתם את עינינו וגיליתם לנו מי הם החברים האמיתיים שלנו.

רק תשאלו את עצמכם אם המצב היה הפוך ואתם הייתם אלה שעומדים היום בפני קבלה לחברות, האם אתם כל-כך משוכנעים שאתכם היו מקבלים (ואולי גם על שמכם יש איזו רשימה מטופשת של חיסולי חשבונות אתכם או עם ההורים שלכם או הסבתא או השכן ממול או הכלב).

2. ולקבוצה היקרה (לא ננקוט בשמות פן חס וחלילה יישמט פה שם, כי התודה הזו מגיעה מכל הלב לכל אחד מהם - והם יודעים מי הם).

- תודה, לאלה שתמכו ולא הפסיקו לזרוק מילות עידוד!
- תודה, לאלה שנלחמו בשבילנו על מנת שהצדק יעשה!
- תודה, שהוכחתם לנו שאחוזי האנשים הטובים בכה"נ עדיין עולים בהרבה על המסכנים!
- תודה, על שהראתם לנו שהקיבוץ עוד לא מת (ושהוא גם לא ימות בקרוב).
- תודה, שהראתם לבני כה"נ שהם עדיין רציים פה!
- ותודה, על שנתתם לנו בית לגדול בו ולגדל בו את ילדינו בגאווה!!!

נ.ב.

בעקבות המקרה שלנו הסבו את תשומת לבי לכתבה מסוימת שהתפרסמה בעלון הפנימי של איילת השחר (שנכתבה ע"י אחד הבנים שלא התקבל לחברות שם), והוא אמר שם משהו שנגע ללבי, אז הרשו לי לרשום את הדברים במילים שלי וקחו לתשומת לבכם כאילו זה נאמר על ידי או אחד מבני משפחתי: "ועכשיו כשאני הולך בשבילי הקיבוץ, אני אגיד שלום לכל חבר שיבוא מולי."

אבל אם את/ה היית אחד מאלה שדאג לערער את חיינו כשהצבעת נגדינו,

אל תטרח לענות לי, משום שאתה, לא חבר שלי!!!!".
מרב, אנדי ודורון בולדווין
(גם בשם ההורים והמשפחה המורחבת).

מזל טוב

לנרית וסטיב
לשאולה ודוד
לנטע ולכל המשפחה הענפה
עם הולדת הבן-הנכד-הנין - **אל**

מפי הטף

בשיחה שנערכה בבית משפחת שטיינר, שאל גלעד את שגיב - בנו: "האם אתה יודע מה אוכלים בפסח?" ענה שגיב בהתלהבות: "נצות!!"

אז כפי שהבטחנו - הרי לכם התפריט המתקון, לכל אלה שחששו לרגע שלא יהיה להם בשרם סליחה על הטעות המצערת

תפריט ליל הסדר

מנה ראשונה:	גפילטעפיש.	ארטישוק ממולא (צמחוני).
מנה עיקרית:	כרעיים עם פירות מיובשים.	צלי ברוטב יין.
תוספות:	אורז עם צנובר.	תפוחי אדמה אפויים.
קינוח:	מלון ממולא בפירות.	אגס ממולא בפירות.
סלטים:	חסה עם אגוזי מלך.	עגבניות שרי. חצילים.
שתיה:	מיץ פריגות.	מיץ תפוזים.
יינות:	יין לבן.	יין לימון.
מנות:	יין אדום.	
המחירה:	מבוגר: 32 ש"ח	ילד מעל גיל 6: 27 ש"ח

מענף המזון

אני פונה לציבור שאוכל בחדר האוכל בליל הסדר - האם יש ביניכם מישהו המעוניין להיות תורן בתשלום?
יהיה קשה לעשות סדר ללא תורנים.

הבולדוזר ממשיך לנוע

כמו הדחפור - בולדוזר בלועזית - שמסוגל להסיר מיכשולים כבדים מדרכו, לעיתים נגד רצונם של אלה שחושבים שפעולתו מזיקה והרסנית (מחאת חברי החברה להגנת הטבע נגד הקמת התחנה ההידרו-אלקטרית, לדוגמא) ממשיך מנגנון הקיבוק לחתור לקראת היעד: הריסת כל מה ששייך לחברה שיתופית שהיתה, פרט לשם 'קיבוק', שיש לו תועלת מסוימת עדיין אצל מוסדות מס ההכנסה ומקרקעי ישראל.

את השנתיים של הפעלת מודל 'התקציב המשולב', אפשר לסכם בשתי מילים: "כישלון מוחלט" וראה איזה פלא, אין שום התיחסות לתכנית זו, שאמורה היתה להציל את כפר הנשיא כלכלית וחברתית, במאמר המזכירה בגליון האחרון של העלון. מדוע? אם מודל התקציב המשולב הצליח, לשם מה מחליפים אותו ב"רשת בטחון"? ואם התקציב המשולב אכן כשל, למה לא מודים בזה ומסיקים מסקנות? כחבר מועצת החברים ביקשתי דיון במודל הנ"ל והסקת מסקנות ביחס לתועלתו, בישיבת המועצה בה הוצגה לראשונה התכנית הגרנדיוזית הבאה בתור "רשת בטחון". נאמר לי אז שדיון כזה לא מתחייב

ממה שכתוב בחוברות השונות שהומטרו עלינו בעת שמכרו לנו את מודל 'התקציב המשולב'. היתכן? כל מוסד ציבורי, כל עסק, כל בנק, כל ממשלה חייבים להתייחס למעשיהם, בטוב או ברע, ולפרסם ברבים את המסקנות המשתמעות מהתייחסות זו. ואנחנו, חברה של למעלה ממאתיים ושמונים חברים, לא זוכים לשום דיון בכשולן המחפיר שהיה. לא מעט כסף הוצא על הבאת מרצים מקיבוצים אחרים, ועל חוברות שונות כדי לשכנע אותנו שבדרך ההפרטה החלקית (תקציב משולב) וכעת הפרטה מוחלטת (רשת הבטחון) נגיע אל היעד - קהילה משגשגת. איש, מבין יוזמי השינוי, לא טרח להסביר מדוע יש צורך בתכנית חדשה אם מודל התקציב המשולב היה ההצלחה שכולם ייחלו לה. איזו הגיונות, איזה יושר צבורי.

מי ערב לנו שתכנית 'רשת הבטחון' לא תכשל כמו שכשל קודמה? ואם תיכשל התכנית החדשה, וכל הנתונים מצביעים על אפשרות סבירה כזאת, לאן נלך?

בכל דפי המידע, בכל המאמרים שנכתבו בעד השינויים קשה למצוא ציון או רמז לסכנות הכלכליות והחברתיות שאורבות לאלה שמאמינים בדרך של קפיטליזם אכזרי. גם השם "רשת בטחון" אומר דרשני: לולינים בקרקס נעזרים ברשת בטחון כי יש סכנה שמתישוהם עלולים ליפול מן הגבהים לקרקע של זירת הקרקס. אולי יש כאן רמז לסכנה של נפילה של חברה שעד היום הצטיינה בסולידריות.

ואנחנו, כמו טפשים, קיבלנו את הסיסמאות שהרעיפו עלינו יוזמי השינוי: "די לפרדיטים, יש לשחרר את החבר מ'תסמונת המטפלת', החבר יעבוד במקום שירצה בו, הוא יפרנס את משפחתו, חירות תקציבית, תמורה בעד תרומה, לא הולכים לעבודה - הולכים לעבוד" כמה נבובות הסיסמאות שלא לקחו בחשבון את מצב האבטלה ההולכת ומחמירה בארץ בכלל ובגליל בפרט. היכן יעבוד החבר? בתוך הקיבוץ שכירים, תקציבים הולכים ומצטמצמים - אפילו בריאות, חינוך וסיעוד - הפרות הקדושות האחרונות - סובלות שחיקה מבלי שהשמענו קול מחאה.

אבל "יש אור בקצה המנהרה", הם אומרים, "יש לנו מנהלת חיצונית שעשתה ניסים ונפלאות בכפר בלום". ותיקה מכובדת לחשה לי בעצב: "אנחנו כבר לא קיבוץ". במה המנהלת תשפיע? יש נתונים שהם בלתי משתנים עמם היא צריכה, ואנחנו צריכים להתמודד: קיבוץ זה תלוי במפעל אחד, שמנסה לשרוד במשבר שפוקד את הכפר הגלובלי ולא פוסח על מדינת ישראל. הדיבורים על 'שותף אסטרטגי' הם בלתי מציאותיים. שותפות נעשית כדי לחסל יריב או לגנון מוצרים ייצור.

היא מתבצעת לרוב תוך כדי פטורי יעילות. זאת הסיבה שאנשי המכירות במפעל התנגדו לשותפות עם 'המלט' למרות שכולם תומכי שינוי כי במוקדם או במאוחר 'המלט-הבונים' היה מגלה שאין לו צורך במוכרים אלה.

נתון נוסף: הגרעין התפעולי השנתי של כפר הנשיא היה מתחסל אם כל המשכורות היו נכנסות לקופת הקיבוץ, ולא רק 80%. אבל אומרים אנשי השינוי: "אם לא היינו משאירים חלק זה ביד בעלי המאה, היו עוזבים" לזה יש לומר: "שאינו בטחון שלא יעזבו גם עם יקבלו 100% ממשכורתם, כי אם יצטרכו לשלם מס מוניציפלי, מס רשת בטחון

וחלילה וחס מס הכנסה כמו שאר אזרחי המדינה, מי שיש לו, ימצא את דרכו לכרכום, ליסוד המעלה, או כל התחנות לסביון.

ועוד עובדה: מוטב שהדיבורים על שיוך דירות ונכסים ירדו לטמיון - ראו את מאמר עזריה עלון ב"הקיבוץ" מלפני שבוע. הסכנות עולות על היתרונות.

כל התכניות על תאגוד ענפים כדי להעביר את חובות הקיבוץ לגורמים אחרים, הן לא מציאותיות אלא אם רוצים לחסל ענפים. גם מרכז המשק יודע את זה. גם השלמת הפרדת המשק מן הקהילה היא פיקציה שצמחה במוחות הקודחים של אנשי ההנהלה: הרשות המוניציפלית שתחליף את הקיים בכפר הנשיא לא תסתדר עם המיסים שיקבלו מן התושבים - חברים כמו שלא מסתדרת ההנהלה כיום. במה תעזור המנהלת?

צוות אורי א' מתקשה למצוא נוסח מסוי הולם לותיקים, לבעלי משפחה, ולצעירים וזאת הסיבה בגינה צוות זה עוד יושב על המדוכה ולא סיים מזמן את העבודה. בכל העולם האוכלוסייה הולכת ומזדקנת והצעירים מתקשים לקיים את שרותי הסיעוד הנדרשים. רק קיבוץ סולידרי מסוגל להתמודד.

לבי, לבי עם הצעיר שאמר לי: "אני חייב להודות שצדקת בביקורת שמתחת על מודל התקציב המשולב. שיתנו לי 100% ולא 20% ואסתדר" הוא שוכח שכל המחירים עולים ובכלכלת השוק השמיים הם הגבול. מה נעשה - במאמר אחר.

שלכם - **אריק א'**

בינינו לבין עצמנו

(סיפור)

אי-נחת שרר בעולם של מעלה. מלאך אחד, מן הפעילים שבין מלאכי השרת, הביע את אי שביעות רצונו ממצב האמונה הקיימת בעולם של בני האנוש. 'אין אמונה, איש את הטוב בעיניו עושה בלי להתחשב בזולת. אפילו העם הנבחר, זה שגלתה שכינה מירושליים יחד עימו, עושק את העניים, לועג לחוק ומשפט, מקיים את האמרה "אדם לאדם זאב", וספק אם יש אחד שמאמין בעיקר. מוטב שבורא העולם יהרוס את עולמם של בני האנוש יצאה בת-קול ואמרה: "רד למטה וחפש צדיק אחד שבשבילו העולם ראוי להמשיך להתקיים."

קיבל עליו המלאך הסורר את הדין, וירד לעולם כאדם פשוט והחל לחפש בעלי אמונה תחילה בכל אומות העולם. נדד ונדד, חיפש וחיפש, שאל ושאל והסיק שבני האדם רק מקיימים את הנוח להם. בכל השפות, בכל הדתות הצביעות שולטת. נאנח המלאך ושב לחבריו המלאכים: 'אין צדיק אחד, אפילו ל"ו הצדיקים שאחד מהם עתיד להיות המשיח, נטשו את העולם ביאוש. העולם חייב להחרב'. אמר גבריאלי: 'לא חיפשת טוב, יש אחד, מעמו הנבחר, שבשבילו יש לקיים את העולם. רד וחפש'. שב המלאך המפקפק והמשיך לתור את העולם. ישב לו לנוח בספסל ליד הים הגדול. הגיע יהודי לבוש בפשטות וישב ליד המלאך.

שאל אותו: 'האם אתה מאמין?' ענה האיש: 'אינני יודע. כל השנים קיימתי מצוות ולא פקפקתי.

כיום העם הזה איבד את דרכו, והוא מוקף אויבים. ואני שואל את עצמי למה?'

שאל המלאך: 'נניח שבגלל פקפוקי היית נענש בזה שתאבד אחד מחושך, האם היית מוותר על מאור עיניך?' "לא" אמר האיש "איך אוכל להנות ממראה מעוף הצפורים בלי עיניים?" "ועל השמיעה הינך מוכן לוותר?" שאל המלאך. "לא אוכל לשמוע את זמזום הדבורים ואת המוסיקה האהובה - לא הייתי מוותר" ועל ההרחה מוכן אתה להפסיד?" "לא ולא" השיב האיש, "בלי ריח הפרחים, העולם אבוד".

חיך המלאך וחשב "אינך יודע עד כמה קרוב המעשה". ולבסוף עייף המלאך ושאל: "על מגע היד אפשר לוותר בלי בעיות, לא כן?" ענה האיש: "ואיך אוכל ללטף את אשתי האהובה, ולחבק את נכדי?" בסוף התייאש המלאך ואמר "ועל נשמתך כמובן שאינך מסוגל לוותר? חשב האיש זמן רב ולבסוף אמר: 'עד היום לא חשבתי על מי אני. לא הערכתי את חושי. וכשדיברת על נשמתי עלה בדעתי שעם כל אלה יש בוודאי נשמה ובבוא היום כשאלך בדרך כל ארץ, אחזיר אותה לבורא העולם ואגיד "תודה". אמר המלאך: "וכל הדברים שאינך אוהב - העקרבים, הנחשים, המחלות, הכאבים - אינך ממשיך לפקפק?" "לא" אמר האיש, "אלה קיימים כדי שבני האדם יבדילו בין טוב ורע, בין האהוב והשנוא, בין העוזר והמזיק"

"עלי ללכת עכשיו, תודה על שאלותיך. הן עזרו לי להבין הרבה. אולי נפגש מחר ונמשיך לשוחח." "לא" אמר המלאך, "עלי לשוב למקומי. הסרת ספק מליבי."

שבת שלום ומועדים לשמחה - **אריק א'**

ועוד על פסח

סוף שבוע פסח

יום שישי 6.4.01 - אין ארוחות בחדר האוכל.

ניתן לקנות עופות ותוספות ביום חמישי 5.4.01 - דרך הדלפק בצהריים.

יום שבת 7.4.01 - ליל הסדר.

יום ראשון 8.4.01 - שבתון - תהיה ארוחת בוקר בין השעות 08:00 עד 10:30 בדלפק הלינה

הכפרית. יהיה תורן שירשום את הפריטים שהחבר לוקח.

חג שמח

בית כפר הנשיא משתתף בצערם של קטיה וקרן וכל המשפחה עם מותה של האם ברטה זאגה

נזכור את יקירנו
י"ה בניסן תש"ם (1980) - גב' לילי מריאנובסקי
כ" בניסן תשנ"ט (1999) - דקל כהן-ישר

ושוב המרכולית

אנו רוצים להזכיר לציבור שבמשך חג הפסח, נמשיך למכור מוצרים שאינם כשרים לפסח. כמו כן, יגיעו כל יום פיתות טריות. כמובן שנמכור גם מוצרים שהם כשרים לפסח וננסה לרכז אותם באזור אחד.

לתשומת לבכם: יחסרו הרבה מוצרים שבעיני המחליטים בדבר, אינם כשרים לפסח וברגע שיעלמו מהמדפים, לא תהיה אפשרות להביאם עד אחרי פסח. בין היתר מדובר גם בדברי חלב, גבינות צ'דר, גליל וקממבר.

החדשות הטובות הן - שזו השנה השלישית שלא היתה התייקרות במחירי המצות וחבילה של 500 גר', תמכר אצלנו במחיר של 4.70 ש"ח.

חג שמח לכולנו - צוות המרכולית

מים לגליל העליון

בחודשים האחרונים הלכה והתבהרה תמונת המצב העגומה בכל הקשור לכמות המים שתעמוד לרשות ישובי הגליל. ניתן לומר היום, כמעט בוודאות, שמתוך כ-95 מיליון מ"ק זכויות חוקיות שיש לנו במים, נותרו עם כ-40 מ"ק בלבד. זו גזרה לא קלה שתשפיע על הכלכלה וגם על איכות הסביבה, הנוף והאופי של האזור בו אנו חיים.

ההתארגנות האזורית לטיפול במשבר המים נערכת להתמודד עם המצב הקשה, כדי לנסות ולהבטיח תמורה הולמת למים שנלקחו מאיתנו השנה.

במסגרת ההערכות האזוריות, פעלנו והשגנו עד היום שני השגים מהותיים, המקהים במידה מסוימת את הנדק:

1. השגנו הקצאת מים יחודית לשטחי הכבול בהיקף של כ-25 אלף דונם ובכמות של כ-8 מיליון מ"ק. מים אלו הם מחוץ ובנוסף להקצאת המשקים.
2. הישג שני שאותו השגנו הוא הסכמת נציב המים לכך שמשקי ההר יוכלו לנייד מכסות מים מהעמק להר. המשמעות היא שניתן להשקות באופן מלא את שטחי המטעים בהר - תוך חתירה ליבול מירבי. משקי ההר יצטרכו לוותר על גידולי השדה במשבצת העמק (למעט שטחי הכבול - אותם הם מחויבים להשקות בסיוע המכסה המיוחדת). מעבר לנ"ל, ונכון לשנה הנוכחית, יעשה כל משק את חשבון הכדאיות שלו בכל הקשור לקבלת פיצויי הבצורת.

בברכה, אהרון ולנסי - יו"ר מ.א.ג.ע.

תודה

לקיבוצי כפר הנשיא!

ממש כייף פה ובאה! אני נורא נהנתי, חוץ מזה שהסתובבו פה כלבים משוחררים ואני מפחדת מכלבים. אבל לא משנה, האוכל טעים, המיטות, המזגן, הטלוויזיהם בתודה - אביטל כהן - תלמידת ביי"ס "אמונה"

"[Digi Divrei](#)" - [Divrei, digital version](#)

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

"אינטיפאדה? - עברנו את פרעה, נעבור גם את זה!!"